

عنوان مقاله:

ارزیابی رویکردهای معماری نو در زمینه های تاریخی از دیدگاه ساکنین نمونه ی موردی : بافت مجاور حرم حضرت معصومه (س) شهر قم

محل انتشار:

کنفرانس عمران، معماری و شهرسازی کشورهای جهان اسلام (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

محمدحسین مجیدی موحد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه علم و صنعت ایران،

احمد اخلاصی - استادیار دانشکده ی معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

سیدجواد امامی - استادیار دانشکده ی معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران،

خلاصه مقاله:

زمینه گرایی در چند دهه ی گذشته پس از تحولات معماری مدرن ، به پارادایمی مهم در تفکر شهری و معماری تبدیل شد . متعاقب این امر ارایه ی کیفیت های بصری ساختارهای نو در زمینه های تاریخی مورد توجه قرار گرفت . در دیدگاه های مختلف ، انواع سازگاری شکلی و تکنیک های طراحی بنا های جدید در بافت پیرامون خود ، در طیفی از تقابل کامل با زمینه و نادیده گرفتن و نفی زمینه تا پیروی از زمینه ی موجود و تبعیت کامل از آن مورد بحث قرار گرفته است . ترجیحات ساکنین بافت و تاثیر مستقیم آن بر ارتباط کاربر با ساختار های نو و در نتیجه موفقیت و عدم موفقیت طرح بنا های جدید ، از اهمیت ویژه ای در این زمینه برخوردار است . با هدف شناخت کیفیت این ترجیحات و لایه های مختلف تمایلات شخصی و گرایشات مربوط به هویت ساکنین ، بافت تاریخی حرم حضرت معصومه (س) به عنوان نمونه ی موردی انتخاب شد. نتایج کلی حاکی از گرایش عمده ی ساکنین به سبک های تاریخی معماری و نو آوری در این سبک ها است . از طرفی وجود دو شکاف ، یکی بین تمایلات نسل جوان و مسن و دیگری بین انتخاب های سلیقه ای و زیبایی شناسانه و انتخاب های آگاهانه و هویت مند ، چالش های پیش روی طرح این بناها است.

کلمات کلیدی:

بافت تاریخی ، زمینه گرایی ، بنای میان افزا ، ترجیحات ساکنین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/775932>

